

Sygn. akt *XVII AmE 151/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR del. Anna Maria Kowalik</i>
Protokolant:	Andrzej Tracz

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...)S.A. w B.

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 7 września 2012 r. Nr (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) S.A. w B. kwotę 2277 zł (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2160 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 151/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 września 2012r. nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006r. Nr 89, poz. 625 ze zm. dalej Pe) wymierzył przedsiębiorcy – spółce (...) S.A. z siedzibą w B. karę pieniężną w wysokości 60.000 zł w związku z niewypełnieniem przez tego przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne.

Za podstawę swojego rozstrzygnięcia Prezes URE uznał fakt niewypełnienia przez Przedsiębiorcę wyżej wymienionego obowiązku w okresie od dnia 09 sierpnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. w ilości 13.705.567,346 MWh.

Od niniejszej Decyzji odwołanie wniosło (...) S.A. z siedzibą w B. jako następcą prawny następujących spółek:

- (...) S.A.,
- (...) S.A.,

- (...) S.A.,
- (...) S.A.,
- (...) S.A.,
- (...) S.A.,
- (...) S.A.,
- (...) S.A.,

zarzucając zaskarżonej Decyzji naruszenie przepisów prawa materialnego i procedury administracyjnej, a w szczególności:

1. naruszenie art. 19 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (ustawa zmieniająca) w związku z art. 49a ust. 1 i 2 Pe

- poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że energią sprzedaną do dnia wejścia w życie Ustawy zmieniającej jest wyłącznie energia elektryczna, która została przed tą datą wytworzona, wydana i odebrana - co doprowadziło Prezesa URE do błędnego wniosku, jakoby energia elektryczna sprzedana przez Powoda na podstawie Umów sprzedaży stanowiła „energię niesprzedaną”, o której mowa w Artykule 19 i w związku z tym podlegała w 2010 roku obowiązkowi publicznej sprzedaży,

podczas gdy, według powoda, prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że energią sprzedaną przed dniem wejścia w życie Ustawy zmieniającej w rozumieniu art. 19 jest cała energia objęta ważną umową sprzedaży zawartą przed tym dniem, nawet jeśli tej energii nie wytworzono, nie wydano czy też nie odebrano przed tą datą;

2. naruszenie art. 49a ust. 5 pkt 3 Prawa energetycznego w związku z art. 49a ust. 1 i 2 Pe

- poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, wbrew literalnemu brzmieniu art. 49a ust. 5 pkt 3 Pe, że energią elektryczną wytworzoną w kogeneracji jest jedynie energia elektryczna z kogeneracji, o której mowa w art. 3 pkt 36 Pe - co doprowadziło Prezesa (...) do błędnego wniosku, jakoby energia elektryczna wytworzona przez Powoda w 2010 roku w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła (tj. w kogeneracji, o której mowa w art. 3 pkt 33 Prawa energetycznego) nie podlegała w 2010 roku zwolnieniu z obowiązku publicznej sprzedaży, w zakresie w jakim nie została wytworzona z kogeneracji, o której mowa w art. 3 pkt 36 Pe,

podczas gdy, jak podał powód, prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że energią elektryczną wytworzoną w kogeneracji jest każda energia elektryczna wytworzona w procesie technologicznym, w którym równocześnie wytwarzane są ciepło i energia elektryczna lub mechaniczna (tj. energia wytworzona w kogeneracji, o której mowa w art. 3 pkt 33 Pe), a tym samym, że cała energia wytworzona przez Spółkę w 2010 roku w Blokach (...) S.A. ((...) S.A.), jako wytworzona w kogeneracji, podlegała zwolnieniu z obowiązku na podstawie art. 49a ust. 5 pkt 3 Pe;

3. związany z naruszeniem zarzucanym w pkt 2 powyżej, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej Decyzji,

- tj. ustalenie, że ilość energii elektrycznej wytworzonej przez (...) S.A. w kogeneracji w okresie od dnia 9 sierpnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku, niezaliczonej do jednoczesnego wytwarzania w odnawialnym źródle energii („OZE”), wyniosła 1.240.138,758 MWh,

podczas gdy w rzeczywistości cała energia elektryczna wytworzona przez (...) S.A. w tym okresie została wytworzona w kogeneracji, co miało istotny wpływ na wynik sprawy bowiem skutkowało przyjęciem, że (...) S.A. nie wykonała obowiązku publicznej sprzedaży i nałożeniem kary pieniężnej;

4. związane z naruszeniem zarzucanym w pkt 2 i 3 powyżej, naruszenie przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 77 § 4 zd. 1 kpa

- poprzez pominięcie znanego Prezesowi URE z urzędu faktu, że cała energia elektryczna wytwarzana przez (...) S.A. w okresie od dnia 9 sierpnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku została wytworzona w kogeneracji, a w konsekwencji naruszenie art. 7 k.p.a., tj. zasady prawdy obiektywnej - poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w tym zakresie, co miało istotny wpływ na wynik sprawy bowiem skutkowało przyjęciem, że (...) S.A. nie wykonała obowiązku publicznej sprzedaży i nałożeniem kary pieniężnej;

5. naruszenie art. 49a ust. 5 pkt 5 w związku z art. 49a ust. 1 i 2 Pe

- poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że zwolnieniu z obowiązku publicznej sprzedaży podlega jedynie energia elektryczna sprzedana operatorowi systemu elektroenergetycznego na potrzeby pokrycia strat sieciowych i handlowych przez tego operatora, ograniczeń pracy sieci przesyłowej zarządzanej przez operatora oraz sprzedaż na rynku bilansującym do operatora na bilansowanie systemu i ograniczeń systemowych - co doprowadziło Prezesa URE do błędnego wniosku, jakoby przedmiotowemu wyłączeniu nie podlegała energia elektryczna sprzedana do operatorów systemów elektroenergetycznych jako energia bilansująca nieplanowana dostarczona przez wytwórcę na rynek bilansujący, wynikająca z niezbilansowania handlowego wytwórcy, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że zwolnieniu z obowiązku publicznej sprzedaży podlega każda energia elektryczna sprzedana przez wytwórcę operatorowi systemu elektroenergetycznego w zakresie, w jakim jest niezbędna do wykonywania przez danego operatora jego zadań wynikających z Pe;

6. związany z naruszeniem zarzucanym w pkt 5 powyżej, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej Decyzji,

- tj. ustalenie, że ilość energii elektrycznej sprzedanej przez (...) S.A. do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego jako niezbędnej do wykonywania przez tego operatora systemu elektroenergetycznego jego zadań określonych w ustawie, niezaliczona do kogeneracji i OZE, wynosi 117.623,508 MWh,

podczas, gdy w rzeczywistości ilość ta wynosiła 169.611,023 MWh, co miało istotny wpływ na wynik sprawy bowiem skutkowało przyjęciem, że (...) S.A. nie wykonała obowiązku publicznej sprzedaży i nałożeniem kary pieniężnej;

7. związane z naruszeniem zarzucanym w pkt 5 i 6 powyżej, naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w szczególności naruszenie art. 7 k.p.a., tj. zasady prawdy obiektywnej,

- poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w zakresie ilości energii elektrycznej sprzedanej przez (...) S.A. do operatora systemu elektroenergetycznego (OSP) jako niezbędnej do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań określonych w ustawie,

co miało istotny wpływ na wynik sprawy bowiem skutkowało przyjęciem, że (...) S.A. nie wykonała obowiązku publicznej sprzedaży i nałożeniem kary pieniężnej;

8. naruszenie art. 49 a ust. w Pe w związku z art. 1 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 22 ust.1, art. 30 ust.

- poprzez ich błędną wykładnię polegającą na niezgodnym z celem art. 49 a ust. 2 Pe przyjęciu, że obowiązek publicznej sprzedaży energii elektrycznej dotyczy całej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórców mających prawo do

otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy KDT nieobjętej obowiązkiem, o którym mowa w art. 49a ust. 1 Pe, niezależnie od tego, czy energia ta została wytworzona w jednostkach wytwórczych, dla których w danym okresie wytwórca ma prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy KDT, czy też w jednostkach wytwórczych, w związku z którymi ustawa KDT nie przewiduje uprawnienia do rekompensaty kosztów osieroconych w danym okresie, co skutkowało przyjęciem przez Prezesa URE, że energia elektryczna wytworzona przez Powoda w okresie od 9 sierpnia do 31 grudnia 2010 roku w jednostkach wytwórczych, dla których Powód nie był uprawniony do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy KDT, podlegała obowiązkowi publicznej sprzedaży, o którym mowa w art. 49a ust. 2 Pe, a w konsekwencji niewłaściwym zastosowaniem przez Pozwanego tego przepisu do energii elektrycznej wytworzonej w tych jednostkach wytwórczych, podczas gdy prawidłowa wykładnia art. 49a ust. 2 Pe prowadzi do uznania, że energia elektryczna wytworzona w jednostkach wytwórczych, dla których w danym okresie wytwórca nie ma prawa do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy KDT, nie podlega obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ust. 2 Pe, a tym samym, że energia wytworzona przez Spółki i (...) S.A. w jednostkach, dla których w danym okresie Spółkom i (...) S.A. nie przysługiwało uprawnienie do rekompensaty kosztów osieroconych na gruncie ustawy KDT, nie podlega obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ust. 2 Pe

9. wynikające z naruszeń wskazanych w punktach 1 - 8 powyżej, naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 33 w związku z art. 56 ust. 2 pkt 1 Pe

- poprzez ich zastosowanie i wymierzenie (...) S.A. kary pieniężnej

Podczas, gdy prawidłowa wykładnia art. 19, 49a ust. 2 oraz art. 49a ust. 5 pkt 3 i 5 Pe prowadzi do uznania, że energia wytworzona przez Powoda w 2010 roku nie podlegała, obowiązkowi publicznej sprzedaży, w związku z czym nie sposób uznać jakoby (...) S.A. lub Spółki nie wypełniły w 2010 roku obowiązku publicznej sprzedaży i jakoby zachodziła podstawa do zastosowania względem Powoda art. 56ust. 1 pkt 32 w zw. z art. 56ust. 2 pkt 1 Pe i nałożenia kary pieniężnej;

10. wynikające z naruszeń wskazanych w punktach 1-9, naruszenie art. 105 § 1 kpa

- poprzez niezastosowanie i nie wydanie decyzji o umorzeniu Postępowania administracyjnego w całości (a w jej miejsce wydanie decyzji wymierzającej (...) S.A. karę pieniężną na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 32 Pe), podczas gdy zachodziła podstawa do umorzenia w całości Postępowania administracyjnego na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. jako bezprzedmiotowego, gdyż nie sposób uznać, jakoby Spółki i (...) S.A. nie wypełniły w 2010 roku obowiązku publicznej sprzedaży w sytuacji, gdy energia wytworzona przez Powoda w 2010 roku nie podlegała Obowiązkowi na podstawie artykułu 19 oraz art. 49a ust. 2 oraz art. 49a ust. 5 pkt 3 i 5 Pe;

11. na wypadek nieuwzględnienia zarzutów wskazanych w punktach 1-10 powyżej, z ostrożności procesowej Powód zarzucił także naruszenie art. 56 ust. 6a Pe

- poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie (...) S.A. kary pieniężnej, podczas gdy zachodziły przesłanki do odstąpienia przez Prezesa URE od wymierzenia kary pieniężnej w postaci znikomej szkodliwości czynu oraz zaprzestania naruszania prawa.

Wskazując na powyższe naruszenia Powód wniósł o zmianę zaskarżonej Decyzji w całości poprzez stwierdzenie, że Powód nie naruszył w 2010 roku obowiązku publicznej sprzedaży lub, w dalszej kolejności, poprzez odstąpienie od wymierzenia kary, albo ewentualnie o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości.

Powód wniósł również o przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do odwołania, wskazanych w treści jego uzasadnienia oraz na liście załączników, na okoliczności wskazane w uzasadnieniu odwołania, jak również o dopuszczenie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego, prowadzonego przez Prezesa URE, zakończonego wydaniem Decyzji, a w szczególności z dokumentów powołanych w uzasadnieniu niniejszego odwołania na okoliczności tam wskazane. Powód wniósł o dopuszczenie dowodów z przesłuchania w

charakterze świadków na okoliczności wskazane w treści uzasadnienia. Zgłosił także wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania strony na wszelkie okoliczności, które nie mogą być wykazane innymi dowodami niż zeznanie strony, a mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w szczególności na wszelkie okoliczności, na które w niniejszym odwołaniu zostały zgłoszone dowody z zeznań świadka oraz dowody z dokumentów, o ile po wyczerpaniu tych środków dowodowych pozostaną jakiegokolwiek niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Powód postulował, aby Sąd wstrzymał wykonalność Decyzji w całości do czasu rozstrzygnięcia sprawy ze względu na znaczne prawdopodobieństwo wadliwości zaskarżonej Decyzji oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w B. powstała w dniu 1 września 2010 roku na skutek połączenia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000 roku – Kodeks Spółek Handlowych tj. poprzez przejęcie całego majątku spółek przejmowanych, na spółkę przejmującą – Elektrownię (...). Działalność wytwórcza prowadzona do dnia połączenia w ramach Elektrowni (...) oraz przez poszczególne Spółki, od dnia połączenia była prowadzona przez poszczególne oddziały Powoda w tym przez:

- Oddział Elektrownia (...)
- Oddział Elektrownia (...)
- Oddział Zespół Elektrowni (...)
- Oddział Elektrociepłownia (...)
- Oddział Elektrociepłownia (...)
- Oddział Elektrociepłownia (...)
- Oddział Zespół Elektrociepłowni (...)
- Oddział Elektrociepłownia (...)
- Oddział Elektrociepłownia (...).

Elektrownia (...) S.A. / (...) S.A. – Oddział Elektrownia (...).

Elektrownia (...) prowadziła w 2010 roku działalność wytwórczą w oparciu o udzieloną przez Prezesa URE koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej z dnia 12 października 1998 roku o nr (...) (k. 106-114), ze zmianami (k. 115-121), natomiast działalność (...) S.A. – Oddział Elektrownia (...) była prowadzona na podstawie tejże koncesji zmienionej decyzją Prezesa URE z dnia 31 sierpnia 2010 roku o numerze (...) (k.123-140), a następnie decyzją z dnia 30 grudnia 2010 roku o nr (...) (k.141-151).

Spółka była stroną umowy długoterminowej sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zawartej z (...) S.A., która wygasła przed wejściem w życie ustawy dnia 29 czerwca 2007r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (dalej:KDT), przez co Elektrownia (...) S.A., a od 1 września 2010 roku (...) S.A. – Oddział Elektrownia (...) nie posiada statusu wytwórcy na gruncie ustawy KDT, nie ma tym samym prawa do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy KDT związku z blokami Oddziału Elektrowni (...).

W Blokach Oddziału Elektrownia (...) w 2010 roku Powód wytworzył 27.394.200 MWh energii elektrycznej, z czego 1.698.569 MWh w okresie od 9 sierpnia do 31 sierpnia 2010 roku (prowadząc działalność jako El. (...)) oraz 8.779.309

MWh w okresie od 1 września do 31 grudnia 2010 roku prowadząc działalność jako (...) S.A. – Oddział Elektrownia (...).

W dniu 5 września 2005 roku Elektrownia (...) S.A. zawarła ze spółką (...) S.A. umowę ramową dla umów sprzedaży energii elektrycznej oraz dotyczącą utrzymania Zdolności Wytwórczych Netto (...) S.A., przedmiotem której było uregulowanie warunków zawierania transakcji pomiędzy stronami w związku z zakupem, sprzedażą, dostawami i odbiorem energii elektrycznej, a także zobowiązanie El. (...) S.A. do świadczenia na rzecz (...) S.A. usługi polegającej na utrzymywaniu zdolności wytwórczych (k. 210-227).

W konsekwencji powyższego w dniu 8 stycznia 2010 roku El. (...) zawarła z (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy jej realizacji (k.467-472). Na podstawie umowy sprzedaży strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej sprzedawanej w latach 2011-2016 oraz w poszczególnych miesiącach tych lat. Ponadto w umowie określone zostały zasady wyznaczania cen zakupu energii elektrycznej w danym roku.

Następnie w dniu 22 stycznia 2010 roku El. (...) zawarła z (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy jej realizacji (k.478-485 akt adm.). Na podstawie umowy sprzedaży strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej sprzedawanej w latach 2011-2016 oraz w poszczególnych miesiącach tych lat. Ponadto w umowie określone zostały zasady wyznaczania cen zakupu energii elektrycznej w danym roku.

Z całego wolumenu energii elektrycznej sprzedanej przez Powoda na mocy w/w umów, wytworzonej w blokach w 2010 roku, 8.516.098,000 MWh dotyczy okresu 9 sierpnia - 31 grudnia 2010 r. (k. 486-492 akt adm.). Ponadto w okresie 9 sierpnia– 31 grudnia 2010 r. Powód sprzedał do (...) S.A. 25.041,839 MWh energii elektrycznej jako niezbędnej do wykonywania przez operatora jego zadań określonych w ustawie, z czego 19.828,542 MWh stanowiła energia bilansująca nieplanowana.

Działalność Elektrowni (...) S.A./ (...) S.A.- Oddział Elektrownia (...).

Działalność Elektrowni (...) S.A. (dalej: El. (...)) była prowadzona na podstawie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej udzielonej przez Prezesa URE dnia 29 października 1998 roku o numerze (...) (k.244-252), ze zmianami (k.253-268), natomiast działalność (...) S.A. w ramach Oddziału Elektrownia (...) była prowadzona na podstawie koncesji Powoda z dnia 12 października 1998 roku o numerze (...) na wytwarzanie energii elektrycznej zmienionej decyzją Prezesa URE z dnia 31 sierpnia 2010 roku o numerze (...) w związku z dokonanymi połączeniami El. (...) z E. (...) (k.123-151).

Cała energia elektryczna z Bloków Oddziału Elektrownia (...) została w 2010 roku wytworzona przez Powoda w kogeneracji (tj. w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła), co potwierdzają w szczególności decyzje koncesyjne (k. 123-151, 244-268, 270-295).

El. (...) była stroną umowy długoterminowej sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zawartej z (...) S.A., która została przedterminowo rozwiązana przez El. (...) zgodnie z przepisami Ustawy KDT, wobec czego El. (...) uzyskała prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na zasadach określonych w Ustawie KDT, dla wszystkich jednostek wytwórczych El. (...) (a następnie (...) S.A. – Oddział Elektrownia (...)).

W blokach Oddziału Elektrownia (...) w 2010 roku Powód wytworzył 11.261.187,605 MWh energii elektrycznej, z czego 568.092,500 MWh w okresie 9 sierpnia- 31 sierpnia 2010 roku (prowadząc działalność wytwórczą jako El. (...)) oraz 3.763.492,405 MWh w okresie 1 września - 31 grudnia 2010 (prowadząc działalność jako (...) S.A. w ramach Oddziału Elektrownia (...)).

W dniu 3 stycznia 2010 roku El. (...) (wówczas jako (...) S.A. z siedzibą w B.) zawarła z (...) S.A. umowę ramową nr (...) sprzedaży energii elektrycznej. Przedmiotem Umowy ramowej była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy realizacji tej umowy, a także zobowiązanie El. (...) do świadczenia usługi na rzecz (...) S.A. polegającej na utrzymywaniu zdolności wytwórczych (k.493-505). Umowa była zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 13 marca 2009 roku (k. 513-516 akt adm.) oraz aneksem nr (...) zawartym w dniu 6 października 2009 roku (k. 517-519 akt adm.).

W wykonaniu Umowy ramowej (...), El. (...) oraz (...) S.A. zawarły w dniu 31 grudnia 2009 roku Wstępne Porozumienie Transakcyjne Nr (...) (k.520-525 akt adm.), w którym określono: wielkości zakupu energii elektrycznej w roku 2010 (8.696.221 MWh), cenę za MWh, miesięczne wielkości zakupu energii elektrycznej w ramach pasm mocy dla poszczególnych miesięcy roku 2010, zarezerwowane zdolności wytwórcze bloków 1- 10 w roku 2010 (6.493.211 MWh) i wielkości zakupu energii elektrycznej w ramach zarezerwowanych zdolności wytwórczych w roku 2010 (3.603.198 MWh) oraz odpowiadające im ceny, a także miesięczne zdolności wytwórcze i miesięczne wielkości zakupu energii elektrycznej w ramach zarezerwowanych zdolności wytwórczych.

W dniu 31 grudnia 2009 roku El. (...) zawarła z (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej w ilości i terminach oraz za cenę w wysokości i na warunkach w tej umowie określonych. Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej sprzedawanej w latach 2011- 2016 oraz w poszczególnych miesiącach tych lat. Ponadto w Umowie Sprzedaży (...) określone zostały precyzyjne zasady wyznaczania ceny zakupu energii elektrycznej w danym roku. Tego samego dnia strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej na potrzeby regulacyjne portfela obrotu Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej w ilości i terminach oraz za cenę w wysokości i na warunkach w tej umowie określonych. Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) na potrzeby regulacyjne strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej sprzedawanej w latach 2011- 2016 oraz w poszczególnych miesiącach tych lat. Ponadto w Umowie Sprzedaży (...) na potrzeby regulacyjne określone zostały precyzyjne zasady wyznaczania ceny zakupu energii elektrycznej w danym roku (k.538-543 akt adm.).

W wykonaniu Umowy ramowej (...) oraz Wstępnego Porozumienia Transakcyjnego (...) w dniu 22 stycznia 2010 roku El. (...) zawarła z (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy jej realizacji. Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) 2010 strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży w roku 2010 (8.273.821 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku (w tym przypadku również ze wskazaniem pasma mocy w MW), a także cenę energii elektrycznej za MW (183,77 PLN) (k.532-537 akt adm.). Tego samego dnia strony zawarły kolejną umowę sprzedaży energii elektrycznej na potrzeby regulacyjne portfela obrotu Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy jej realizacji. Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) Na Potrzeby Regulacyjne strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży w roku 2010 (6.109.691 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę energii elektrycznej za MWh (120,15 przy czym cena obejmowała składnik stały ceny netto energii elektrycznej w wysokości 32,42 PLN oraz składnik zmienny ceny netto energii elektrycznej w wysokości 87,73 PLN) (k.526-531 akt adm.).

Z całego wolumenu energii elektrycznej sprzedanej przez Powoda na mocy Umów El. (...) S.A., wytworzonej w Blokach Oddziału Elektrownia (...) w 2010 roku, 5.801.056,000 MWh dotyczy okresu 9 sierpnia- 31 grudnia 2010 roku. W okresie 9 sierpnia- 31 grudnia 2010 roku Powód- jako El. (...) oraz w ramach Oddziału Elektrownia (...)- sprzedał do (...) S.A. 6.145,287 MWh energii elektrycznej jako niezbędnej do wykonywania przez operatora jego zadań określonych w ustawie, z czego 5.156,464 MWh stanowiła energia bilansująca nieplanowana (k.532-537 akt adm., k.297-305).

Działalność (...) S.A./ (...) S.A. – Oddział (...)

Działalność (...) S.A. (dalej: (...)) była prowadzona na podstawie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej udzielonej przez Prezesa URE z dnia 22 października 1998 roku o numerze (...) (k.307-316), ze zmianami (317-348),

natomiast działalność (...) S.A. w ramach Oddziału (...) była prowadzona na podstawie koncesji Powoda na wytwarzanie energii elektrycznej z dnia 12 października 1998 roku o numerze (...) zmienionej decyzją Prezesa URE z dnia 31 sierpnia 2010 roku o numerze (...) w związku z dokonanym połączeniem El. (...) z (...) (k.123-140).

(...) była stroną umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zawartej z (...) S.A., która została przedterminowo rozwiązana przez (...) zgodnie z przepisami Ustawy KDT. Na skutek powyższego (...) uzyskała prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na zasadach określonych w Ustawie KDT, dla wszystkich jednostek wytwórczych (...) (a następnie (...) S.A. - Oddział (...)).

W Blokach Oddziału (...) w 2010 roku Powód wytworzył 7.099.566,225 MWh energii elektrycznej, z czego 459.409,500 MWh w okresie 9 sierpnia - 31 sierpnia 2010 roku (prowadząc działalność wytwórczą jako (...)) oraz 2.701.305,375 MWh w okresie 1 września - 31 grudnia 2010 (prowadząc działalność jako (...) S.A. w ramach Oddziału (...)).

Cała energia elektryczna z Bloków Oddziału (...) została w 2010 roku wytworzona przez Powoda w kogeneracji (tj. w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła), co potwierdzają w szczególności decyzje koncesyjne Powoda (k.123-151, 307-348, 350-365).

W dniu 5 stycznia 2008 roku (...) zawarł z (...) S.A. umowę ramową nr (...) sprzedaży energii elektrycznej. Przedmiotem umowy była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy realizacji tej umowy, a także zobowiązanie (...) do świadczenia usługi na rzecz (...) S.A. polegającej na utrzymywaniu zdolności wytwórczych (k.551-564 akt adm.). Umowa ramowa (...) była zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 6 października 2009 roku (k.585-587 akt adm.).

W wykonaniu Umowy ramowej (...) oraz (...) S.A. zawarły w dniu 6 października 2009 roku Przedwstępne Porozumienie Transakcyjne Nr (...), na podstawie którego strony określiły wielkości zakupu energii elektrycznej w roku 2010 (1.134.156 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę energii elektrycznej za MWh (187,18 PLN) (k.592-593 akt adm.). Ponadto, w wykonaniu Umowy ramowej strony zawarły w dniu 9 grudnia 2009 roku Przedwstępne Porozumienie Transakcyjne Nr (...), na podstawie którego strony określiły wielkości zakupu energii elektrycznej w roku 2010 (153.097 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę energii elektrycznej za MWh (182,83 PLN) (k.600-603 akt adm.).

Następnie, w wykonaniu Umowy ramowej zawarły w dniu 6 stycznia 2010 roku Wstępne Porozumienie Transakcyjne Nr (...) na podstawie którego strony określiły ilość i harmonogram dostaw energii elektrycznej w kolejnych miesiącach roku 2010 (łącznie 644.270 MWh w zakresie jednostki wytwórczej- Elektrownia (...), łącznie 2.708.126 MWh w zakresie wielkości dostaw energii elektrycznej w ramach wykorzystania opcji w jednostce wytwórczej- Elektrownia (...), łącznie 119.712 MWh w zakresie jednostki wytwórczej – Elektrownia (...) oraz łącznie 560.000 MWh w zakresie jednostki wytwórczej Elektrownia (...)), cenę energii elektrycznej za MW (187,18 PLN dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej Elektrownia (...), 181,94 PLN dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej- Elektrownia (...)) oraz 182,02 PLN dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej- Elektrownia (...)), zarezerwowane zdolności wytwórcze jednostki- Elektrownia (...) dla poszczególnych miesięcy roku 2010, a także cenę energii elektrycznej z wykorzystania opcji jednostki wytwórczej- Elektrownia (...) (158,56 PLN/MW) oraz cenę utrzymywania zdolności wytwórczych jednostki wytwórczej- Elektrowni (...) (32,42 PLN/MWh) (k.604-605 akt adm.).

W dniu 22 stycznia 2010 roku strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy jej realizacji (k.606-611 akt adm.). Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) 2010 strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży w roku 2010 (644.270 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę energii elektrycznej za MW (187,18 PLN). Tego samego dnia te same strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej na potrzeby regulacji portfela obrotu Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy jej realizacji

(k.614-619 akt adm.). Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) Na potrzeby Regulacyjne strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży z mocą w pasmach w roku 2010 (5.106.430 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę energii elektrycznej za MWh (190,98 PLN przy czym cena obejmowała składnik stały ceny netto energii elektrycznej w wysokości 32,42 PLN oraz składnik zmienny ceny netto energii elektrycznej w wysokości 158,56 PLN).

W dniu 8 stycznia 2010 (...) zawarł z (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej na potrzeby regulacyjne portfela obrotu Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej w ilości i terminach oraz za cenę w wysokości i na warunkach w tej umowie określonych (k.623-628 akt adm.). Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej sprzedawanej w latach 2011- 2016 oraz w poszczególnych miesiącach tych lat. Ponadto w Umowie Sprzedaży (...) określone zostały precyzyjne zasady wyznaczania ceny zakupu energii elektrycznej w danym roku.

W dniu 31 października 2005 roku (...) zawarł z (...) Sp. z o. o. umowę dostawy energii elektrycznej Nr (...), przedmiotem której była dostawa energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków dostawy obowiązujących przy jej realizacji (k.717-727 akt adm.). Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży w kolejnych latach 2005- 2015, w tym w roku 2010 (nie mniej niż 30 GWh), cenę energii elektrycznej za MWh, w tym za energię będącą przedmiotem sprzedaży w roku 2010 (do 30 GWh 176,40 PLN, w tym cena za rezerwację mocy 42,82 zł/MWh), a także moc umowną, w tym w roku 2010 (max 15 MW). Umowa Sprzedaży (...) była następnie zmieniana aneksem nr (...) z dnia 1 lutego 2006 roku, aneksem nr (...) z dnia 16 stycznia 2007 roku, aneksem nr (...) z dnia 7 lutego 2008 roku, aneksem nr (...) z dnia 26 marca 2008 roku, aneksem nr (...) z dnia 24 marca 2009 roku, aneksem nr (...) z dnia 3 kwietnia 2009 roku, aneksem nr (...) z dnia 21 grudnia 2009 roku, aneksem nr (...) z dnia 22 lutego 2010 roku do (k.742-764 akt adm.). Na podstawie Aneksów do Umowy Sprzedaży (...) następowały zmiany ilości energii elektrycznej będącej przedmiotem dostawy, ceny energii elektrycznej oraz mocy maksymalnej wrotnych latach, do których odnosi się Umowa Sprzedaży (...). Ostatecznie, na podstawie aneksu nr (...) z dnia 22 lutego 2010 roku do Umowy Sprzedaży (...), cena energii elektrycznej w roku 2010 ustalona została w wysokości 133,58 zł/MWh oraz cena za rezerwację mocy do 4 GWh 42,82 zł/MW (w razie przekroczenia wolumenu energii elektrycznej, który stanowił przedmiot sprzedaży cena została ustalona na poziomie 165 zł/MW), natomiast ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży w tym roku, a także oraz moc umowna w tym roku pozostały niezmienione w stosunku do pierwotnie zapisanych w Umowie Sprzedaży (...).

W dniu 27 czerwca 2008 roku (...) zawarł z (...) sp. z o. o. umowę dostawy energii elektrycznej Nr (...) (k.772-782 akt adm.), przedmiotem której była dostawa energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków dostawy obowiązujących przy jej realizacji. Na podstawie Umowy Sprzedaży PKP 2 strony określiły ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży w kolejnych latach 2008- 2015, w tym w roku 2010 (nie mniej niż 4 GWh), cenę energii elektrycznej za MWh w 2008 roku oraz precyzyjne zasady ustalenia ceny na lata kolejne, w tym w roku 2010, a także moc umowną, w tym w roku 2010 (max 15MW). Umowa Sprzedaży PKP 2 była następnie zmieniana aneksem nr (...) z dnia 24 marca 2009 roku, aneksem nr (...) z dnia 3 kwietnia 2009 roku oraz aneksem nr (...) z dnia 22 lutego 2010 roku (k.796-802 akt adm.). Na podstawie Aneksów do Umowy Sprzedaży PKP 2 następowały zmiany ceny energii elektrycznej, do których odnosi się Umowa Sprzedaży PKP 2.

W dniu 19 lutego 2007 roku (...) zawarł z (...) S.A. z siedzibą w P. ((...)) umowę sprzedaży energii elektrycznej odnawialnej Nr (...), przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej odnawialnej wytworzonej w jednostce wytwórczej- Elektrownia (...) oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy jej realizacji k.821- 830 akt adm.). Na podstawie Umowy Sprzedaży (...) strony określiły dokładną ilość energii elektrycznej, będącej przedmiotem sprzedaży w roku 2010 (360.000 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę energii elektrycznej za MWh (cena obliczona i ogłoszona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. B Prawa Energetycznego). Umowa Sprzedaży (...) była zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 21 października 2009 roku (k.833-838 akt adm.).

Z całego wolumenu energii elektrycznej sprzedanej przez Powoda na mocy Umów (...), wytworzonej w Blokach Oddziału (...) w 2010 roku, 2.863,000 MWh dotyczy okresu 9 sierpnia- 31 grudnia 2010.

W okresie 9 sierpnia- 31 grudnia 2010 roku Powód- jako (...) oraz w ramach Oddziału (...) sprzedał do (...) 132.404,347 MWh energii elektrycznej jako niezbędnej do wykonywania przez operatora jego zadań określonych w ustawie, z czego 21.961,518 MWh stanowiła energia elektryczna bilansująca nieplanowana.

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A. / (...) S.A. – Oddział (...) (...)

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A. (dalej: EC (...)) była prowadzona na podstawie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej udzielonej przez Prezesa URE dnia 24 grudnia 2002 roku o numerze (...) (k.367-375), ze zmianami, natomiast działalność (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...) była prowadzona na podstawie koncesji Powoda na wytwarzanie energii elektrycznej z 12 października 1998 roku o numerze (...) zmienionej decyzją Prezesa URE z dnia 31 sierpnia 2010 roku o numerze (...) w związku z dokonanym połączeniem El. (...) z EC (...) (k.123-141).

EC (...) była stroną umowy długoterminowej sprzedaży mocy i energii elektrycznej zawartej z (...) S.A., która została przedterminowo rozwiązana przez EC (...) zgodnie z przepisami Ustawy KDT, wobec czego EC (...) uzyskała prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na zasadach określonych w Ustawie KDT, dla wszystkich jednostek wytwórczych EC (...) (a następnie (...) S.A. - Oddział EC (...)).

W Blokach Oddziału EC (...) w 2010 Powód wytworzył 343.167,233 MWh energii elektrycznej, z czego 13.997,528 MWh w okresie 9 sierpnia- 31 sierpnia 2010 roku (prowadząc działalność wytwórczą jako EC (...)) oraz 259.933,373 MWh w okresie od 1 września 2010- 31 grudnia 2010 roku (prowadząc działalność jako (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...)).

Cała energia elektryczna z Bloków Oddziału EC (...) została w okresie 9 sierpnia - 31 grudnia 2010 wytworzona przez Powoda w kogeneracji (tj. w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła), co potwierdzają w szczególności decyzje koncesyjne Powoda (k.123-151, 367-375, 377-394).

W dniu 5 stycznia 2008 roku EC (...) zawarła z (...) S.A. umowę ramową nr (...) sprzedaży energii elektrycznej (k.658-670 akt adm.). Przedmiotem Umowy ramowej EC (...) była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy realizacji tej umowy, a także zobowiązanie Powoda do świadczenia na rzecz (...) S.A. usługi polegającej na utrzymywaniu zdolności wytwórczych. Umowa ramowa EC (...) była zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 13 marca 2009 roku (k.682 – 685) oraz aneksem nr (...) zawartym w dniu 6 października 2009 roku (686-688).

W wykonaniu umowy ramowej EC (...), Powód oraz (...) S.A. zawarły w dniu 31 grudnia 2009 roku Wstępne Porozumienie Transakcyjne (MW) na rok 2010, w którym określono wielkość sprzedaży energii elektrycznej w roku 2010 (535.440 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę za MW (181,97 zł/MWh) (k.681 akt adm.).

Z całego wolumenu energii elektrycznej sprzedanej przez Powoda na mocy Umów (...) (...) S.A., wytworzonej w Blokach Oddziału EC (...) w 2010 roku, 266.913,000 MWh dotyczy okresu 9 sierpnia - 31 grudnia 2010 roku.

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A./ (...) S.A. - Oddział EC (...)

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A. (dalej: EC (...)) była prowadzona na podstawie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej udzielonej przez Prezesa URE dnia 7 marca 2002 roku o numerze (...) (k.396-404), ze zmianami (k.405-411), natomiast działalność (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...) była prowadzona na podstawie koncesji Powoda na wytwarzanie energii elektrycznej z 12 października 1998 roku o numerze (...) zmienionej decyzją Prezesa URE z dnia 31 sierpnia 2010 roku o numerze (...) w związku z dokonanym połączeniem El. (...) z EC (...) (k.123-141).

EC (...) była stroną umowy długoterminowej sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zawartej z (...) S.A. Umowa ta została rozwiązana na mocy Ustawy KDT. Okres korygowania, czyli okres, w którym EC (...) była uprawniona do otrzymywania środków na pokrycie kosztów osieroconych upłynął w dniu 11 kwietnia 2010 roku.

W roku 2010 w Blokach Oddziału EC (...) Powód wytworzył 1.155.499,000 MWh energii elektrycznej, z czego 6.217,400 MWh w okresie 9 sierpnia - 31 sierpnia 2010 roku (prowadząc działalność wytwórczą jako EC (...)) oraz 418.952,000 MWh w okresie 1 września - 31 grudnia 2010 roku prowadząc działalność jako (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...).

Cała energia elektryczna z Bloków Oddziału EC (...) została w 2010 roku wytworzona przez Powoda w kogeneracji (tj. w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła), co potwierdzają decyzje koncesyjne Powoda (k.123-151, 396-404, 413-432).

W dniu 5 stycznia 2008 roku EC (...) zawarła z (...) S.A. umowę ramową nr (...) sprzedaży energii elektrycznej (k.434-450). Przedmiotem Umowy ramowej EC (...) była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy realizacji tej umowy, a także zobowiązania Powoda do świadczenia usługi na rzecz (...) S.A. polegającej na utrzymywaniu zdolności wytwórczych.

W wykonaniu Umowy ramowej EC (...) oraz (...) S.A. zawarły w dniu 31 grudnia 2009 roku Wstępne Porozumienie Transakcyjne (MW) na rok 2010 (k.459), w którym określono wielkości zakupu energii elektrycznej w roku 2010 (1.071.000 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę za MW (181,96 zł/MW).

Z całego wolumenu energii elektrycznej sprzedanej przez Powoda na mocy Umów EC (...) (...) S.A., wytworzonej w Blokach Oddziału EC (...) w 2010 roku, 465.000,000 MWh dotyczy okresu 9 sierpnia- 31 grudnia 2010 roku (k.459).

W okresie 9 sierpnia - 31 grudnia 2010 roku EC (...), a następnie (...) S.A. w ramach Oddziału EC(...)w - sprzedał do (...) S.A. 6.019,600 MWh energii elektrycznej jako niezbędnej do wykonywania przez operatora jego zadań określonych w ustawie.

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A./ (...) S.A. - Oddział EC (...).

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A. (dalej: EC (...)) była prowadzona na podstawie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej udzielonej przez Prezesa URE dnia 20 października 1998 roku o numerze (...) (k.461-465), ze zmianami (k.469-475), natomiast działalność (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...) była prowadzona na podstawie koncesji Powoda na wytwarzanie energii elektrycznej z 12 października 1998 roku o numerze (...) zmienionej decyzją Prezesa URE z dnia 31 sierpnia 2010 roku o numerze (...) w związku z dokonanym połączeniem El. (...) z EC (...) (k.123-141).

EC (...) była stroną umowy długoterminowej sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zawartej z (...) S.A. Umowa ta została rozwiązana na mocy Ustawy KDT. Okres korygowania, czyli okres, w którym EC (...) była uprawniona do otrzymywania środków na pokrycie kosztów osieroconych upłynął dniu 15 lutego 2009 roku.

W 2010 roku w Blokach Oddziału EC (...) Powód wytworzył 643.549,000 MWh energii elektrycznej, z czego 37.495,000 MWh w okresie 9 sierpnia - 31 sierpnia 2010 roku (prowadząc działalność wytwórczą jako EC (...)) oraz 234.649,000 MWh w okresie 1 września - 31 grudnia 2010 roku (prowadząc działalność jako (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...)).

Cała energia elektryczna z Bloków Oddziału EC (...) została w 2010 roku wytworzona przez Powoda w kogeneracji (tj. skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła), co potwierdzają decyzje koncesyjne Powoda (k.123-151, 461-475, 477-492).

W dniu 3 stycznia 2008 roku EC (...) zawarła z (...) S.A. umowę ramową nr (...) sprzedaży energii elektrycznej (k.690-702 akt adm.). Przedmiotem Umowy ramowej EC (...) była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy realizacji tej umowy, także zobowiązanie

Powoda do świadczenia usługi na rzecz (...) S.A. polegającej na utrzymywaniu zdolności wytwórczych. Umowa ramowa EC (...) była zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 13 marca 2009 roku (k.713-716 akt adm.).

W wykonaniu umowy ramowej EC (...) oraz (...) S.A. zawarły w dniu 31 grudnia 2009 roku Wstępne Porozumienie Transakcyjne (MW) na rok 2010, w którym określono wielkości zakupu energii elektrycznej w roku 2010 (470.000,000 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę za MW (182,05 zł/MW) (k.494).

Z całego wolumenu energii elektrycznej sprzedanej przez Powoda na mocy Umów EC (...) - (...) S.A., wytworzonej w Blokach Oddziału EC (...) w 2010 roku, 201.865,000 MWh dotyczy okresu 9 sierpnia- 31 grudnia 2010 roku (k.690-702 akt adm. i k.494).

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A. / (...) S.A. - Oddział EC (...).

Działalność Elektrociepłowni (...) S.A. (dalej: EC (...)) była prowadzona na podstawie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej udzielonej przez Prezesa URE dnia 20 października 1998 roku o numerze (...) (k.496-505), ze zmianami (k.506-516), natomiast działalność (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...) była prowadzona na podstawie koncesji Powoda na wytwarzanie energii elektrycznej z 12 października 1998 roku o numerze (...) zmienionej decyzją Prezesa URE z dnia 31 sierpnia 2010 roku o numerze (...) w związku z dokonanym połączeniem El. (...) z EC (...) (k.123-141).

EC (...) a następnie (...) S.A. nie była stroną umowy długoterminowej sprzedaży mocy i energii elektrycznej zawartej z (...) S.A.

W 2010 roku w Blokach Oddziału EC (...) Powód wytworzył 737.754.490 MWh energii elektrycznej, z czego 28.574.543 MWh w okresie 9 sierpnia - 31 sierpnia 2010 roku (prowadząc działalność wytwórczą jako EC (...)) oraz 268.478,071 MWh w okresie 1 września - 31 grudnia 2010 roku (prowadząc działalność jako (...) S.A. w ramach Oddziału EC (...)).

Cała energia elektryczna z Bloków Oddziału EC (...) została w 2010 roku wytworzona przez Powoda w kogeneracji, co potwierdzają decyzje koncesyjne Powoda (k.123-151, 496-516).

W dniu 31 grudnia 2007 roku EC (...) zawarła z (...) S.A. umowę ramową nr (...) sprzedaży energii elektrycznej. Przedmiotem umowy ramowej EC (...) była sprzedaż energii elektrycznej oraz określenie przez strony zasad handlowych i warunków sprzedaży obowiązujących przy realizacji tej umowy (k.632-643 akt adm.). Umowa ramowa EC (...) była zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 30 marca 2009 roku (k.652-653) oraz aneksem nr (...) zawartym w dniu 6 października 2009 roku (k.654-656).

W wykonaniu umowy ramowej EC (...) oraz (...) S.A. zawarły w dniu 22 grudnia 2009 roku Harmonogram dostaw na rok 2010 (k.518), w którym określono wielkość sprzedaży energii elektrycznej w roku 2010 (522.376,000 MWh) oraz w poszczególnych miesiącach tego roku, a także cenę za MWh(181,97 zł/MWh).

Z całego wolumenu energii elektrycznej sprzedanej przez Powoda na mocy Umów EC (...)(...) S.A., wytworzonej w Blokach Oddziału EC (...) w 2010 roku, 209.509,000 MWh dotyczy okresu 9 sierpnia- 31 grudnia 2010 roku (k.632-643 akt adm. i k. 518 akt sąd.).

Prezes URE pismem z dnia 26 marca 2012r. zawiadomił (...) S.A. o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej tej Spółce w związku z ujawnieniem nieprawidłowości polegających na nieprzestrzeganiu obowiązków, o których mowa w art. 49 a ust. 1 i 2 Pe (k. 446-477 akt adm.), zakończonego wydaniem zaskarżonej Decyzji (k.897-906 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania administracyjnego oraz załączone do odwołania powoda, które nie były kwestionowane przez strony procesu. Stan ten był bezsporny między stronami, gdyż spór w zasadzie ograniczał się do kwestii prawnych. Zbędne było zatem przeprowadzanie dowodów z zeznań świadków zawnioskowanych przez powoda, gdyż okoliczności na które zeznawać mieli świadkowie

albo nie były sporne między stronami albo był nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dlatego wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków Sąd oddalił.

Ponadto Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Z. M. jako spóźniony.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zaskarżona Decyzja podlega uchyleniu, gdyż Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niesłusznie uznał, iż powód nie wypełnił ciążącego na nim obowiązku wynikającego z art. 49 a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) tj. obowiązku „publicznej i jawnej” sprzedaży energii elektrycznej w okresie od dnia 9 sierpnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. Co więcej błędne ustalenie Prezesa URE stanowiło podstawę wymierzenia powodowi kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 32 ustawy Prawo energetyczne.

Określając obowiązki ciążące na powodzie należy mieć na uwadze, iż do powoda będącego wytwórcą energii elektrycznej zastosowanie ma przepis art. 49a ust. 1 Pe, zgodnie z którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15 % energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z zastrzeżeniem ust. 2. Z kolei przepis ust. 2 tego artykułu stanowi, iż przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, na internetowej platformie handlowej na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Jak ustalono wyżej Powód miał prawo do otrzymania rekompensat na pokrycie kosztów osieroconych, a zatem był adresatem normy art. 49 a ust. 2 Prawa energetycznego.

Powód w sprawie niniejszej nie kwestionował faktu, iż nie dokonywał sprzedaży energii elektrycznej w sposób określony w art. 49 a ust. 1 i 2 Pe, ale podniósł, iż sprzedana przez niego energia nie była objęta wymienionymi w tych przepisach obowiązkami. Z tezą tą należy się zgodzić.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż obowiązki dotyczące „publicznej i jawnej” sprzedaży energii, o których mowa powyżej, zostały wprowadzone przez ustawodawcę na mocy art. 1 pkt 37 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010r. Nr 21, poz. 104), który wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r. na podstawie art. 22 ust. 1 wskazanej ustawy. Przy czym, w myśl art. 19 ustawy zmieniającej Prawo energetyczne, przepis art. 49a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się do energii elektrycznej niesprzedanej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, czyli do dnia 9 sierpnia 2010 r.

Sąd zważył, iż w świetle art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przepis ten stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii na podstawie art. 555 kc. Tym samym sprzedaż energii elektrycznej należy rozumieć jako powstanie zobowiązania do przeniesienia własności rzeczy i jej wydania- tu przesyłu energii do odbiorcy oraz odbioru rzeczy i zapłaty ceny.

Co do zasady przeniesienie własności rzeczy sprzedanej jest wykonaniem zawartej umowy sprzedaży, a nie przesłanką skuteczności sprzedaży. W tym znaczeniu umowa sprzedaży ma charakter umowy konsensualnej tj. takiej, która dla ważności nie wymaga wydania rzeczy, co odróżnia ją od umów realnych (art. 155 k.c.). Modyfikacja tej zasady na rzecz realności umowy może wynikać albo z przepisów szczególnych, albo z woli stron. W szczególności umowa

sprzedaży przyjmuje charakter realny, jeżeli przedmiotem sprzedaży są rzeczy oznaczone tylko co do gatunku oraz rzeczy przyszłe.

Prezes URE na potrzeby interpretacji treści zawartych przez powoda umów sprzedaży energii prawidłowo, zdaniem Sądu przyjął, że energię jeszcze nie wyprodukowaną należy traktować jako rzecz przyszłą i oznaczoną tylko co do gatunku. Wprawdzie energia nie jest rzeczą w rozumieniu art. 45 k.c., jednak jeśli występuje w roli towaru, który jest przedmiotem obrotu i którego wartość da się określić, to powinna być traktowana jako szczególna odmiana rzeczy, w związku z czym odpowiednio powinno się do niej stosować przepisy traktujące o rzeczach (podobnie Sąd Najwyższy w odniesieniu do pieniądza w walucie obcej przyjął, że może być traktowany jak szczególny rodzaj rzeczy; wyrok z dnia 28 lipca 1999 r., II KKN 552/98). Zatem dla określenia momentu przejścia własności energii konieczne jest odwołanie się do treści art. 155 § 2 k.c., w myśl którego do przeniesienia własności potrzebne jest przeniesienie posiadania rzeczy, jeżeli przedmiotem umowy zobowiązującej do przeniesienia własności są rzeczy oznaczone tylko co do gatunku lub rzeczy przyszłe. Zatem dopiero przeniesienie własności rzeczy – tu energii, może stanowić o jej sprzedaży. W tym sensie prawidłowe było rozumowanie Prezesa URE, że dla dokonania sprzedaży energii konieczny jest akt wydania/ odbioru energii elektrycznej. Konstrukcja odpowiedniego tylko stosowania przepisów o sprzedaży rzeczy do umów sprzedaży energii, która wynika z odmiennego charakteru przedmiotu obrotu, jakim jest energia elektryczna, zdaniem Sądu nie może prowadzić do tak zasadniczego odstępstwa od generalnej zasady odnoszącej się do umowy sprzedaży rzeczy przyszłej, jaką jest jej realność. Okoliczność, że w momencie zawarcia umowy sprzedaży energii nie musi nastąpić równocześnie przesłanie tej energii jest typowa dla tego rodzaju towaru, który ze względu na swoją specyfikę nie może być magazynowany i dlatego umowa dochodzi do skutku dopiero w chwilę jej dostarczenia i odbioru.

W ocenie Sądu sprzedaż energii elektrycznej następuje zatem nie z chwilą zawarcia ważnej umowy sprzedaży, bo ta ma skutek jedynie zobowiązujący, ale z momentem jej wytworzenia/wydania/odebrania.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd uznał, iż energią niesprzedaną na gruncie art. 19 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz zmianie niektórych innych ustaw, jest energia, którą wytworzono/wydano/odebrano po 9 sierpnia 2010 roku, a zatem przepisy art. 49 a ust. 1 i 2 Pe stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej, wydanej, odebranej po 9 sierpnia 2010 roku.

Dodatkowo, za przyjętą interpretacją pojęcia „energii niesprzedanej” przemawia sposób użycia przez ustawodawcę pojęcia „energia sprzedana” w tej samej ustawie. Przepis art. 5 ust. 6a Pe stanowi, że „Sprzedawca energii elektrycznej informuje swoich odbiorców o strukturze paliw zużytych lub innych nośników energii służących do wytworzenia energii elektrycznej sprzedanej przez niego w poprzednim roku kalendarzowym oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania tej energii na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów.”. Niewątpliwie przepis ten przez „energię sprzedaną” rozumie energię wytworzoną i wydaną odbiorcy w poprzednim roku, a nie energię objętą zobowiązaniami sprzedawcy zaciągniętymi w ramach kontraktów sprzedaży wobec odbiorców w poprzednim roku, którą sprzedawca zobowiązał się wydać odbiorcy, ale której jeszcze nie wytworzył i nie wydał.

W podobnym znaczeniu ustawodawca posługuje się pojęciem „sprzedaży energii elektrycznej” w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 roku w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz.U. 2007/93/623). W przepisie § 12 wprowadzono zasadę, że nowy sprzedawca informuje poprzedniego sprzedawcę i przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej o dniu rozpoczęcia przez niego sprzedaży energii elektrycznej oraz wskazuje miejsce przekazywania danych pomiarowych, nie później niż przed dniem rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej. Zatem dzień rozpoczęcia sprzedaży to dzień, w którym następuje realizacja umowy czyli wydanie energii elektrycznej, a nie dzień zawarcia umowy sprzedaży.

Dokonując interpretacji pojęcia „energii niesprzedanej” należy również pamiętać o celu wprowadzenia regulacji przewidzianej w art.49a ust. 1 i 2 Pe. Otóż, jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 8 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy Prawo energetyczne i innych ustaw (druk sejmowy 2176), zaproponowana w art. 49a ust. 1 regulacja miała na celu eliminację zjawiska polegającego na sprzedaży przez wytwórców energii elektrycznej spółce obrotu w

ramach jednej grupy po cenie znacznie odbiegającej od ceny, jaką ustala się na zewnątrz grupy i tym samym zaniżenia przychodów wytwórcy, które są uwzględniane w kalkulacji korekt wysokości rekompensat wypłacanych na pokrycie kosztów osieroconych przewidzianych przez ustawę KDT. Po wprowadzeniu wspomnianego przepisu możliwość ewentualnego nadużywania pomocy publicznej udzielanej w ramach ustawy KDT mogąca powodować podwyższenia stawki opłaty przejściowej i zakłócenie funkcjonowania konkurencyjnego rynku energii elektrycznej w Polsce miała być wykluczona. Z kolei wprowadzenie przepisu art. 49a ust. 2 Pe przetargu na sprzedaż wytworzonej energii miało zapewnić publiczny i równy dostęp do energii i jednocześnie stanowić dla jego potencjalnych uczestników gwarancje jawności i rzetelności co do sposobu i trybu zawierania umowy sprzedaży tej energii.

Powyższych celów założonych przez ustawodawcę nie udało się osiągnąć w krótkim czasie przy przyjęciu, iż przepisy nowej ustawy stosuje się do energii niesprzedanej tj. nie objętej ważnymi umowami sprzedaży (Uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz zmianie innych ustaw druk sejmowy nr 2176). Należy bowiem pamiętać, że znaczna część uczestników rynku w dacie wejścia ustawy w życie miała zawarte długoterminowe umowy na sprzedaż energii elektrycznej. Ustawodawca będąc zatem świadomy tej okoliczności wprowadził zapis mówiący o tym, że przepisy ustawy stosuje się do energii niesprzedanej do dnia 9 sierpnia 2010 roku, tak aby nowo wprowadzone przepisy znalazły zastosowanie w krótkim czasie i przyniosły szybko wymierne efekty na rynku sprzedaży energii elektrycznej.

Reasumując, Sąd uznał, iż przepisy art. 49 a ust. 1 i 2 Pe miały zastosowanie do energii elektrycznej wytworzonej, wydanej, odebranej po 9 sierpnia 2010 roku, a zatem znajdowały zastosowanie w niniejszej sprawie.

Podstawą do uchylenia zaskarżonej Decyzji, było błędne stanowisko Prezesa URE przy określaniu energii elektrycznej podlegającej publicznej sprzedaży w kontekście wyłączeń uregulowanych w art. 49a ust. 5 Pe.

Sąd zważył, iż stosownie do treści art. 49 a ust. 5 pkt 3 powołanej ustawy obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie dotyczy energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji. Zwolnienie z przedmiotowego obowiązku dotyczy zatem każdej energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji, podczas gdy Prezes URE nieprawidłowo różnicuje energię wytworzoną w ten sposób, w zależności od sprawności kogeneracji, o czym świadczy treść ustaleń Pozwanego zawartych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Należy zauważyć, iż przepis art. 49a ust. 5 pkt 3 Pe obowiązujący w okresie od 9 sierpnia do 31 grudnia 2010 roku miał następujące brzmienie: obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie dotyczy energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji. Dopiero na mocy art. 1 pkt 13 lit. a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011r. Nr 205, poz. 1208) zmieniającego ustawę z dniem **30 października 2011 r.**, art. 49 a ust. 5 pkt 3 uzyskał następujące brzmienie: obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie dotyczy energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji ze średnioroczną sprawnością przemiany, o której mowa w art. 9 a ust. 10 pkt 1 lit. a, wyższą niż 52,5%.

Wobec powyższego należy przyjąć, że przed 30 października 2011 r., każda energia wyprodukowana w kogeneracji podlegała wyłączeniu, a nie tylko ta o sprawności określonej w definicji zawartej w art. 3 pkt 36 Pe. Za prawidłowością takiej wykładni przemawia także stanowisko Prezesa URE prezentowane w komunikacie nr 8 opublikowanym 12 maja 2010 r. tj. przed datą wejścia w życie obliżu giełdowego, w którym wskazywał, że wyłączenie spod obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust 5 pkt 3, odnosi się do energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji o której mowa w art. 3 pkt 33 Pe.

Na możliwość zastosowania wobec powoda wyłączenia spod obowiązku całej wyprodukowanej energii jako energii wyprodukowanej w kogeneracji (art. 49a ust. 5 pkt 3 Pe w ówczesnym brzmieniu) wskazuje treść koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej uzyskanej przez Powoda, zgodnie z którą cała energia była wytwarzana przez Spółkę w kogeneracji polegającej na równoczesnym wytwarzaniu ciepła i energii elektrycznej lub mechanicznej w trakcie tego samego procesu technologicznego (art. 3 pkt 33 Pe).

Mając w pamięci, iż skutkiem niewywiązania się z wprowadzonych nowelizacją obowiązków jest nakładanie kar pieniężnych, które w świetle zarówno orzecznictwa krajowego jak i europejskiego mają charakter sankcji karnych w rozumieniu przepisów EKPC (wyrok ETPC z 24 września 1997 r. w sprawie 18996/91 Garyfallou ABBE p. Grecji, LEX nr 79585; decyzja ETPC z 23 marca 2000 r. w sprawie 36706/97 Ioannis Haralambidis, Y. Haralambidis-Liberpa Ltd p. Grecji, LEX nr 520369, wyrok Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2010 r., III SK 1/10). W tego zaś typu sprawach „nakładających kary pieniężne z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z mocy ustawy lub decyzji, należy w myśl tych rozstrzygnięć zapewnić przedsiębiorcom wyższy poziom sądowej ochrony praw. Zobowiązuje do tego Rzeczpospolitą Polską konieczność zapewnienia w krajowym porządku prawnym skuteczności postanowieniom Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Obywatela” (wyrok Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2010 r., III SK 1/10), Sąd doszedł do przekonania, że standardy ochrony praw przedsiębiorców w sprawach dotyczących nałożenia kar pieniężnych o charakterze administracyjnym sprzeciwiają się nakładaniu u kar w sytuacji, gdy przepisy prawa w sposób niedostateczny, nieprecyzyjny określają sankcjonowane obowiązki. Odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego należy przyjąć, że przepisy upoważniające organ regulacyjny do nakładania kar pieniężnych podlegają ścisłej wykładni, ograniczającej ryzyko nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę, a szczególne znaczenie ma respektowanie instytucjonalnych i proceduralnych gwarancji praw jednostki przewidzianych w przepisach. Przedsiębiorca nie może bowiem ponosić negatywnych konsekwencji wadliwego unormowania zasad i trybu postępowania przed organem regulacji rynku, nawet gdy stwierdzone w tym zakresie mankamenty krajowej procedury prowadzą do obniżenia skuteczności funkcjonowania tego organu poprzez uniemożliwienie mu nakładania kar pieniężnych mających charakter represyjny, prewencyjny oraz dyscyplinujący. Do ustawodawcy należy bowiem odpowiednie, zgodne z prawem unijnym oraz standardem konwencyjnym, ukształtowanie zasad i trybu kontroli przez regulatora rynku wykonywania przez uczestników rynku obowiązków nałożonych z mocy prawa lub decyzji tego organu, zaś rolą sądu jest - przy rozstrzyganiu sporu między przedsiębiorcą a organem regulacji - zapewnienie nie tylko skuteczności prawu unijnemu i krajowemu, ale także należytej ochrony prawom podstawowym jednostki (wyrok Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2010 r., III SK 1/10).

Opisane powyżej zasady stosowania prawa przy nakładaniu kar pieniężnych na przedsiębiorcę sprzeciwiają się przyjęciu rozszerzającej wykładni przepisu art. 49a ust. 5 pkt 3 Pe zaprezentowanym przez Pozwanego w zaskarżonej Decyzji. Wykładnia językowa prowadzi do jednoznacznych wniosków, a mianowicie, iż wyłączeniem, o którym mowa we wspomnianym przepisie była objęta cała energia wytworzona w kogeneracji bez względu na średnioroczną sprawnością przemiany.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, uznając, iż nie ma podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej za niewypełnienie przez powoda obowiązków z art. 49 a ust. 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne, uchylił zaskarżoną Decyzję na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c.

Wobec uznania, że w odniesieniu do powoda nie istniał w 2010 roku obowiązek publicznej sprzedaży energii elektrycznej z powodów, o których mowa wyżej, nie zachodziła potrzeba badania przez Sąd dalszych jeszcze częściowych wyłączeń spod obowiązku o jakich mowa w art. 49a ust 5 Pe, na które powoływał się Powód w odwołaniu.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, w oparciu o treść art. 98 i 99 k.p.c. zasądzając na rzecz strony wygrywającej koszty niezbędne do dochodzenia swoich praw przed sądem, na które składały się opłata od odwołania (100,00 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego jednego adwokata ustalone w oparciu o przepis § 18 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 poz. 461) w wysokości 2.160,00 zł.

W ocenie Sądu przyznanie stronie powodowej zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości 6-krotności stawki minimalnej określonej w/w Rozporządzeniu było uzasadnione znacznym nakładem pracy adwokata, precedensowym i skomplikowanym charakterem sprawy, a także tym, iż pisma procesowe przygotowane przez pełnomocnika w sposób istotny przyczyniły się do rozstrzygnięcia sprawy.

W pozostałym zakresie dotyczącym zasądzenia kwoty 20.000,00 zł stanowiącej wynagrodzenie dla prof. dr hab. F. Z. za sporządzenie na zamówienie Powoda opinii dotyczącej „energii sprzedanej”, Sąd oddalił wnioski o zwrot kosztów procesu, uznając, że nie był to koszt niezbędny do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Jak wynika z treści opinii została ona sporządzona w dniu 3 stycznia 2013 roku, czyli już po złożeniu przez Powoda odwołania od Decyzji, w którym pełnomocnik Powoda przedstawił tożsamą z opinią interpretację pojęcia „energia sprzedana”, poza tym opinia nie wniosła niczego istotnego do sprawy. Tym samym nie można uznać kosztów związanych z uzyskaniem opinii za koszty niezbędne do celowej obrony.

Sąd uznał również, że Powodowi nie należy się zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictw udzielonych czterem pełnomocnikom reprezentującym Powoda w sprawie, albowiem zgodnie z dyspozycją art. 98 § 3 kpc do niezbędnych kosztów strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie i wydatki tylko jednego adwokata.

SSR (del.) Anna Maria Kowalik